

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ГЛАС НА АРХАНГЕЛ И БОЖИЯ ТРЪБА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението в Небесния Ерусалим	8
2. Лъчите на Небесните съкровища	15
3. Тленното, което се облича в нетление	23
4. Смъртното, което се облича в безсмъртие	33

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

По Волята на Господ Исус Христос, Който иде скоро, аз отново трябваше да предам душата си на смирение и сърцето на послушание. За да получа за сетен път от изобилието на Небесната Благодат, дадена от Милостивия и Свят Отец за Спасението на човеците. Взимайки в предвид, че словото от последната пророческа книга беше за мнозина твърде страшно и строго, аз знаех в себе си, че след духовния поглед върху дните на Злото, Господ непременно ще ми даде думи и видения за духовно освежаване и укрепване на Неговите чедата. Другояче не можеше и да бъде. Ето защо отказах на сърцето си каквото и да е желание за почивка и мислене за други неща, освен и единствено за Волята на Бога и за Делото на Неговия Свят Дух.

Да, братко мой! Защото най-лесното би било да кажа на душата си:

“Душо моя, почини си! Господ достатъчно много даде чрез тебе и човеците няма скоро да забравят делото на Божия слуга!”

Но мога ли аз да си почивам, когато все още не е време за почиване?

Мога ли да поискам спиране, когато Господ над мене не е спрял?

А щом Той не е спрял, то значи, че Пътят пред чедата Му все още не е извървян и работата Му все още не е приключена. И, както говорят думите Му в Евангелието относно безполезните Му слуги, аз все още ще трябва да Му прислужвам, да Му пошетам и да приготвя нужното за Вечерята Му. А когато Той лично се намери удовлетворен от труда ми, то времето и белезите на съдбата ще ми подскажат, че Исус е заповядал:

“Спри и си почини...”

При все, че по всичко усещам приближаването на това време, аз отново съм на молитва и пребъждане пред Него. А в сърцето ми светят лъчи и искри от Духа, от които разбирам, че за сетен път ще бъда като слепеца Вартимей, който ще преживее чудото на проглеждането. Затова нека сега да ти предам първите думи, с които Господ отново посети духа ми след страшните видения от дните на Злото.

Ето какво ми каза Той:

“Знаеш ли какво е нужно да сториш, след като смъртно си ранил ужасния звяр, който е застанал против вярата на Божиите чеда?”

“О, Исусе! Аз знам, че Твоите видения за управлението и поражението на човека-Антихрист бяха повече от съкрушителни за дявола. Тъй че той сега наистина е като смъртно ранен звяр. Но аз знам, че дори и смъртно ранен, звярът си остава звяр. Ето защо докато не го видя издъхнал, аз няма да имам нужното спокойствие...”

“Значи, както сам се убеждаваш, един смъртно ранен звяр си остава звяр в пълния смисъл на думата. Какво тогава трябва да върши един слуга на Бога и Отца, който държи излъскания Му Меч в ръката си?”

“О, Господи! Един такъв слуга трябва да стоварва Меча върху туловището на звяра, докато има Сила в десницата си и Дух в сърцето си. Без значение, че дяволът е смъртно ранен, аз трябва да продължа да стоварвам острието на Меча върху всичките му духове и заблуди...”

Чул последните ми думи, Исус се усмихна. А след това отново започна да ми говори, като казваше:

“Има два начина да убиеш един звяр. Първият е като воюваш против него и го поразяваш с Меча на Духа. Нещо, което ти вършиш от много години. Но какъв е вторият начин? И не е ли той много по-превъзходен от първия?”

Думите на Господ искрено ме учудиха. Понеже Той ми говореше за втори начин, по-превъзходен от първия. Това ме накара да Го погледна недоумяващ и да Му кажа:

“Не Те разбирам, Господи! Какъв е този втори, по-превъзходен начин да се убие звяра...”

А тогава Исус с твърде дълбок Глас вече ми казваше:

“Вторият по-превъзходен начин е да оставиш звяра да бъде убит от собствените му инстинкти. А какъв е най-страшният инстинкт на един звяр?”

“О, Исусе! Той обича да разкъсва, да убива и да поглъща!”

“Точно така е, момчето Ми. Звярът наистина обича да разкъсва, убива и поглъща. Помисли тогава кога звярът наистина е звяр. Не е ли тогава, когато има какво да разкъсва, убива и поглъща?”

“Така е, Господи! Силата на звяра е именно в това. Но аз все още не разбирам какво значи звярът да бъде убит от собствените си инстинкти...”

В отговор на думите ми Господ докосна с показалеца Си областта на корема ми, като ме попита:

“Ти не ядеш ли, за да живееш? И ако не ядеш два или три дни, то какво би почувствал?”

“О, Исусе! Аз бих огладнял...”

“Ами ако при все, че си огладнял, няма какво да ядеш? Какво ще стане тогава? Няма ли съвсем да ти премалее и така да отпаднеш?

Или нека те попитам така:

Ако не ядеш не ден или два, но един месец, то какво ще стане с тебе? Няма ли тогава тялото ти да бъде подложено на атака от собствените ти инстинкти?”

“Да, Господи! Понеже тялото ми ще започне да слабее и да се топи. А тогава инстинктът ми за самосъхранение ще започне да стопява малко по малко от плътта ми. И така докато умра...”

“Помисли тогава за чудовищните инстинкти на един звяр. Защото той е звяр само дотогава, докато разкъсва, убива и поглъща. Но ако такъв звяр бъде лишен от плячката си, то тогава непременно и той ще започне да се стопява, докато напълно умре.

Сега разбираш ли какъв е този втори, по-превъзходен начин да убиеш звяра...”

“Да, Исусе! Това е да лиша звяра от плячката му. Това е да строша оковите на религиозното му робство, тъй че пленените да бъдат освободени и възвърнати в Светлината на Святия Дух. Там, където звярът не може никак да пристъпи...”

В отговор на последните ми думи Господ се развълнува в Сърцето Си. А след това започна да ми говори, като казваше:

“Книгите, които Аз ти дадох от Небето, строшиха оковите на мнозина пленници. И така те бяха освободени. Но сега въпросът не

е в тяхното освобождение, а в пълното им възвръщане към Мене. Защото има Път, който мнозина трябва да извървят. Път до точното място, до точното време и до пълната готовност за Небето. И ето затова Аз отново дойдох при тебе. За да говоря на всичките Си чеда в Дух на Мъдрост и на Съвършено откровение. С оня Дух и с онова откровение, за които свидетелстват думите Ми в Евангелието:

“Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат. Но внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден внезапно като примка; защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя. Но бдете всякога, и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да стане, и да стоите пред Човешкия Син...”¹

Колко от Моите знаят всичко, което предстои да стане? И колко от Моите искат да сполучат, та да избегнат срещата с човека-Антихрист, и да стоят пред Човешкия Син? И ако Моите вече се убедиха колко страшни и проклети са дните на Злото, то не е ли днес денят, часът и дори минутата от часа, та да се молите и да проумеете как да участвате в грабването на Моята Църква?

Ето, Господ вашият Бог говори на всички ви и ви повелява с Гласа Си, като казва:

От дните на Йоан Кръстител и до днес Небесното Царство насила се грабва. И ония, които се насилят, грабват го! А да се насилите да грабнете Царството, ще рече да се намерите готови да бъдете грабнати от Царството! Защото това е последната вълна на Святия Ми Дух! Последното движение на Благодатния и Святия! Вълна и движение, с които Господ вашият Бог отнема плячката от челюстите на звяра и го оставя да умре като труп на отвореното поле. Ето затова Аз все още говоря на пророка Си! И като удържам очите му в неспане, полагам върху духа му тежък товар за Спасението на хората Си.

¹ (Лука 21:33-36)

Блажени човеците, които послушат Гласа Ми в тази Свята пророческа книга! Защото в нея ще чуете гласа на Божия Архангел и звуковете на Божията тръба! За да излезете всички от тъмното царство на звяра и така да обречете устата му на глад, а сърцето му – на вечно презрение.

За да се намерите на Хълма Господен! Ден преди Деня, час преди Часа и миг преди Мига на Грабването!”

1. ВИДЕНИЕТО В НЕБЕСНИЯ ЕРУСАЛИМ

Скъпи ми братко! Приятелю мой!

Аз не зная дали ти разбираш колко Верен и Истинен е Господ Исус!

Аз не зная дали си даваш сметка, че Неговата Вярност е по-висока от облаците, а Любовта Му – по-дълбока от морските дълбочини. Но точно сега искам да си спомниш едни най-прекрасни библейски думи за Спасителя:

“Исус Христос е същият вчера днес и до века...” (Евреи 13:8)

Помисли тогава какво направи Исус **“вчера”**. Не в твоето вчера от предходния ден, но онова **“вчера”** от древността на човечеството. Защото за това **“вчера”** на Исус Апостол Петър написа на всички ни:

“Защото и Христос един път пострада за греховете, Праведният за неправовете, за да ни приведе при Бога, бидейки умъртвен по плът, а оживотворен по дух; с който отиде да проповядва на духовете в тъмницата, които едно време бяха непокорни, когато Божието дълготърпение ги чакаше в Ноевите дни, докато се правеше ковчега, в който малцина, тоест, осем души, се избавиха чрез вода...”²

Ако Господ Исус извърши тези чудесни дела **“вчера”**, то няма ли да ги извърши и **“днес”**? Не е ли Той Същият – вчера, днес и завинаги? И ако **“вчера”** имаше тъмница, в която мнозина бяха непокорни, докато Божието дълготърпение ги чакаше в дните на Ноя, то какво да кажем за **“днес”**? Не са ли **“днес”** непокорните повече? Не е ли станала тъмницата толкова голяма, щото целият свят да е затвор за душите и сърцата на човеците? Ако в дните на първия Ной се спасиха едва осем души, то колцина ще са спасените в дните на последния Ной?

Ето, казвам ти, че когато човек излезе от тъмницата на религиозните бесове, то той все още е сляп за Истината и не е прогледнал напълно. Защото Слънцето от Сион свети в очите му, но те никак не са свикнали на Небесната Светлина, понеже дълго време са били помрачавани от мрака на тъмницата. Ето за такива хора Господ изпраща слугите Си. За да ги хванат за ръка и да им станат опора. И като им посочат Пътя до Хълма – да им

² (I Петрово 3:18-20)

бъдат верни спътници и свършени приятели. Затова са тези мои начални думи преди прекрасното видение, което Исус ми разкри в Небесния Ерусалим. Понеже е видение за всички, които Божията Благодост и Милост са издирили в последните дни на погиващия свят. Затова нека сега да ти предам какви бяха думите на Исус, когато Той въздигна сърцето ми в Небесния Си град.

Ето думите на моя Господ:

“Бъди внимателен да видиш и запишеш всичко, което сега ще покажа на сърцето ти. Защото при всичките видения, които си получавал от Мене, пак това видение никога не ти е било давано. То в пълна степен ще бъде не просто скъпоценно, но съдбоносно за всичките Ми братя и сестри. Защото е видение за Мига. За краткия Миг на око, в който ще се сбъдне и приключи всичко.

Как мислиш тогава? Ако в други видения за Божиите чеда е имало доволно време да ги осмислят, разберат и заживеят, то как стои въпросът с Мига? Имаш ли време в Мига, та да се подготвиш за него?”

“О, скъпоценни мой Спасителю! Мигът е толкова кратък, щото за всички нас той е най-сериозното изпитание и самият връх на всичката ни вяра в Тебе. Защото Мигът идва, за да прибере при Бога всички, които цял живот са се приготвяли и подвизавали за Него. Така аз разбирам, че Мигът е онова Божие действие, при което Отец вече е престанал да чака покаянието и обръщането на човеците като е заповядал свършека на всичко старо и погублението на нечестивите...”

“А колко от Моите могат да бъдат сигурни за Мига? Защото този Миг вече може да се случи във всяка секунда от времето на тоя свят. Той може да дойде когато спите, когато сте на път, и дори когато не мислите за него. Има ли тогава гаранция, че всеки, който се нарича “християнин”, ще бъде грабнат в облаците, за да посрещне Господ във въздуха?...”

Думите на Исус бяха твърде мъчителни за сърцето ми. Ето защо Му отговорих, казвайки:

“Господи мой! Ти Си Верен и Истинен! Аз зная, че в тоя стар и обречен свят няма да остане нито един от Твоите при изпълнението на Мига. Но също така зная, че мнозина ще се намерят като попарени и ужасени, понеже са били пропуснати. И те са, които Ти ми показа във виденията от дните на Злото, като петте неразумни девизи...”

“Точно така е! Нито един от Моите няма да остане на земята, когато настъпи Мигът. Но мнозина ще се намерят въвн от Мене, въвн от Спасението и въвн от Мига. Но ти сега отново помисли и Ми кажи:

Ако твоят Господ е Верен и Истинен, то няма ли Той да постави в сърцата на Своите чеда една чудесна и непоколебима надежда за Мига? И изобщо – този Миг няма ли своите белези, които са като могъщо потвърдени от Святия Дух в сърцата на Званите, Избраните и Верните?”

“Да, Господи мой! Мигът непременно има своите белези. В противен случай не би имало грабване на Твоята Църква...”

След последните ми думи Господ протегна ръката Си нагоре. И като посочи на сърцето ми най-светлата звезда в Небето, вече ми казваше:

“Нека сега да те въздигна с Мен. За да видиш самото изпълнение на Мига. И сърцето ти да познае тайните на Бога, които са свързани с тоя Миг...”

Докато Исус говореше на сърцето ми, Духът ни издигна нагоре, а само след миг очите ми виждаха цялото великолепие и красота на Небесния Ерусалим. Господ хвана здраво ръката ми и двамата с Него тръгнахме по златните улици на града. Не зная колко време вървахме, но накрая видях, че Той ме спря пред Двореца на Божията Святост, в който се намираше Тронната Зала на Всемогъщия. И ето, че Исус вече отваряше вратите на Двореца, като ми казваше:

“Влез след Мен, възлюбен от Отца Ми! Защото Отец Ми ще говори на сърцето ти от дълбочините на Собственото Си Сърце. Понеже нито Аз, нито някой от Небесните ангели знае кога ще настъпи изпълнението на Мига. Това е в Личната Воля и Суверенитет на Отца Ми. И Сам Той е, Който няма да направи нищо, без да открие намерението Си на слугите Си пророците...”

След тези Свои думи Господ вече пристъпваше в самата Зала, а аз Го последвах. Но едва направил две крачки, аз паднах на колене и прикрих с длани очите си, понеже от Божия Престол искреше Светлина, примесена с Огън. А Исус, като отпусна ръката ми, продължи да пристъпва напред, докато Го чух да казва:

“Всемогъщи Мой Отче! По Твоята Воля въведох слугата Ти пред Престола Ти! За да говориш на сърцето му от Собственото Си Сърце! И да му дадеш всичката Светлина и разбиране за Мига, който пазиш като Вечна Награда за Твоите чедата! Ето, Отче Мой! Слугата Ти стои в Присъствието Ти и сърцето му Те слуша...”

След последните думи на Господ към сърцето ми дойде Гласът на Бог Отец. Самите Му думи, като сияния, обвити от огън, влизаха в духа ми и го правеха да трепери от благоговение и страхопочитание. А с тия думи Отец вече ми казваше:

“Сине човешки! Аз те посочих и утвърдих! Аз те образувах и осветих! Аз заповядах да станеш камък за препъване на едни и камък за стъпване на други. И за тия, които стъпиха на свидетелството ти и смириха душите си, сега говоря думите на Сърцето Си, като им казвам:

Люде Мои! Аз вече няма никак да бавя изпълнението на най-великото Си обещание към Невястата на Моя Син! Защото идва краят на всичко старо и началото на всичко ново! А мостът между краят на старото и началото на новото е Мигът!

Мигът, когато Аз ще въздигна сърцата ви в облаците на Славата Ми! Мигът, когато чудото на Възкресението ще покрие тленното с нетление и ще облече смъртното с безсмъртие! Мигът, когато ще премахна сянката на смъртта, хвърляна като покривка върху всичките народи, за да погълна смъртта победоносно! Мигът, когато пред очите на Бащата всяко от чедата Му ще бъде в Слава като Единородния, в пълнота като Единородния, във вечно щастие и блаженство като Единородния! Защото Аз, Отец на духовете и Господ на Силите, съм силен да ви взема от старото творение и да ви направя Мои синове за Вечността.

Затова гледай, сине човешки! Гледай Мига, който ще разгърна пред очите ти с могъщата Си Сила! И като слушаш всичките думи на Единородния от Отца – запиши ги като последно и Свято пророческо свидетелство за всичките Ми люде на земята! Защото с това видение Аз ще избърша сълзите от очите им и ще им дам да видят сетнината на всяка въздишка, всяка болка и всеки плач...”

След последните думи на Отца Исус се приближи до мен. И като ме възправи със силните Си ръце, вече ми казваше:

“Нека сега излезем от Божия Престол. Защото само след миг вратите на Двореца ще се отворят заради Мига...”

С възлнение последвах моя Господ, Който вече излизаше от Божия Дворец и затваряше вратите след Себе Си. А тогава, като ми посочи място встрани от Двореца, Исус ми каза:

“Седни до тази маслина и гледай на знамението, което Отец Ми ще извърши пред очите ти...”

Докато сядах, аз забелязах, че вратите на Двореца се отвориха твърде широко, тъй че целият Небесен град се просвети от Славата и Величието на Бога и Отца. А тогава от самите врати се протегнаха огнените ръце на Всемогъщия и цялото Небе прокънтя от Гласа Му, Който казваше:

“Святи Душе! Нека Гласът на Архангела да слезе и обиколи всичките краища на земята! И където е Гласът, там нека да свири и Божията Тръба...”

След думите на Всемогъщия от Двореца излезе Божий Архангел, който имаше дреха, светла като Слънцето, а в дясната си ръка държеше жезъл. Така Архангелът простря жезъла си към земята, като полетя надолу от Сион и вече слизаше в земните места. А миг след излизането на Архангела, от Двореца на Отца се появи и златната Божия Тръба, носена от Божий ангел. Той също последва Архангела, като слезе с Божията Тръба в земните места. Тогава по цялата земя се чу посланието на Небесното прогласяване, с което Архангелът викаше:

“Ето, Исус иде скоро! Бъдете готови за Него! Бъдете готови за Мига!”

След гласа на Архангела прозвучаха и звуковете на Тръбата, надувана от Божия ангел. И самата Тръба говореше с Божия Глас, като казваше гръмко:

“Събуди се, събуди се, облечи силата си, Сионе; облечи великолепните си дрехи, Ерусалиме, свети граде; защото от сега нататък няма да влезе в тебе необрязан и нечист. Отърси от себе си пръстта; стани, седни Ерусалиме! Освободи се от връзките по шията ти, пленена дъщерьо Сионова!”³

Така Архангелът и ангелът с Божията тръба продължаваха известно време да обикалят земята и да прогласяват Божиите думи. Но ето, че накрая огнените ръце на Всемогъщия се раздвижиха пред Престола Му. И Отец отново прокълтя с Гласа Си по цялото Небе, като казваше:

“Святи Мой Душе! Яви пред Престола Ми лъчите на всичката Христова Вяра, Надежда и Любов, които издириш и намериш по земята! Яви Ми лъчите на тия люде, които се събудиха от гласа на Архангела и звука на Тръбата! Яви Ми лъчите на тия люде, които облякоха великолепната дреха на Сина Ми! Яви Ми лъчите на тия люде, които отърсиха от себе си всяка пръст и се освободиха от връзките по шията!”

Миг след думите на Бог Отец към Божия Престол полетяха милиони лъчи, като че ли бяха нишки от прекрасна прежда. И ето, че огнените ръце на Всемогъщия хващаха всичките лъчи, като ги събираха в едно. А когато Светият Дух яви и последният лъч от земята, огнените ръце на Отец се свиха една в друга, държейки целия чудесен сноп от лъчите на всичката Христова Вяра, Надежда и Любов на земята. А Гласът на Отец прокълтя за трети път в Небето, като казваше:

“Бъдете издигнати в Мига на Вечността! Всички вие, чиито лъчи от сърцата ви се събраха в ръцете Ми!”

Така пред очите ми се случи най-прекрасното от всички възможни чудеса на Небето. Защото огнените ръце на Бога дръпнаха внезапно целият сноп, тъй че в облаците около Небесния Ерусалим мигновено се явиха неизброими множества от човеци, облечени в бели дрехи и светещи

³ (Исайя 52:1-2)

от Божията Слава. И аз, останал без дъх от величието на самото видение, успях само да кажа на Исус:

“Боже, с какво заслужих това щастие – да гледам на това най-прекрасно от прекрасните и най-велико от великите Ти видения?”

А Господ, като се усмихна, хвана ръката ми и я доближи до гърдите Си, като ми казваше:

“Оня, Който е Верен и Истинен, Той те призова да бъдеш с Него и да гледаш всичкото щастие на Сърцето Му! Но сега ти казвам, че ако и да видя чудото на самия Миг, то трябва и да го прозреш. Сиреч – да гледаш не на Мига, а през Мига. Защото който гледа не на Мига, но през Мига, то такъв е способен да разбере в Дух и Истина самото тайнство на Грабването.

Помисли тогава какво гласяха думите на Архангела и какво – звуковете на Божията Тръба, надувана от ангела?...”

“О, Исусе! Архангелът прогласи, че Ти идваш скоро и призова всички ни да бъдем готови за Тебе и за Мига. А Божията Тръба се изяви със стиховете от “Книгата на пророк Исайя”...”

Исус се усмихна на думите ми и погали с ръка главата ми, като ми казваше:

“Знай тогава, че в гласа на Архангела и в звуковете на Божията Тръба са скрити всички тайни на Възкресението и всичката готовност за Мига на Грабването.

Аз ще ти покажа тези тайни. Първо – тайната в гласа на Архангела, а след това и тайните в звуковете на Божията Тръба.

Блажени и Свети човеците, които проумеят тези тайни! Защото на такива вярата им ще стане като лъчи от Светлина и Любов, които Светият Дух ще въздигне и събере в огнените ръце на Всемогъщия! Блажени и Свети човеците, които Ме последват в тези най-святи и изстрадани от слугата Ми видения! Защото такива Господ ще посочи и утвърди като готови за Мига!

А какво повече да искате от това?”

2. ЛЪЧИТЕ НА НЕБЕСНИТЕ СЪКРОВИЩА (ТАЙНАТА В ГЛАСА НА АРХАНГЕЛА)

**“Ето, Исус иде скоро! Бъдете готови за Него!
Бъдете готови за Мига!”**

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако има човеци от древността, които да облажавам с цялата вяра на сърцето си и искрено да им завиждам, то това бяха онези овчари, над които просия Витлеемската звезда. Това бяха тези, които чуха ангелските гласове и първи бяха осветени от Божието благовестие. Въпросът е:

Имаме ли ние онази бдителност, която имаха онези древни овчари? Стоим ли будни край Божието стадо, за да станем свидетели на едно последно благовестие, което Отец ще изпрати за всички ни от Небесния Ерусалим? Благовестие, което Апостол Павел нарича **“глас на Архангел и Божия Тръба”**.

Как мислиш? За много архангели ли ни говори Библията? Не идват ли тези превъзвишени Божии посланици само тогава, когато се отваря път за изявата на Господ Исус Христос? Не беше ли така с Михаил, който се препираше за Моисеевото тяло? И докато се препираше, Господ вече пресрещаше Моисея при гостилницата... Не беше ли така и с Архангел Гавриил, който в Стария Завет изяви Исус, като **“облечения в ленени дрехи”**, а в Новия Завет благовести раждането на Исус на Мария, а след това и раждането на Йоан Кръстител на Захария? И ако последното време преди грабването отново е запечатано с **“глас на архангел”**, то тогава Прицелната точка на архангелското благовестие отново ще бъде Господ Исус Христос.

Защо ти говоря за всичко това?

И какъв всъщност е този глас на Архангела?

Истината е, че това е гласът, с който Отец ще освети и извиси зачатieto на божественото естество в сърцата ни. Тъй че не ние, но Емануил в нас ще разпери духовните си криле, за да ни въздигне нагоре. Нека тогава отново да ти напомня думите на Божият Архангел, които чух

във видението. Защото той слезе от Небесния Ерусалим и думите му къртяха по цялата земя, а с тях той казваше:

“Ето, Исус иде скоро! Бъдете готови за Него! Бъдете готови за Мига!”

Тези думи на Божия посланик така се запечатаха в сърцето ми, щото оставиха в мене клеймо, като от огън. И аз, искайки да вникна в огромната им дълбочина, отново бях на молитва пред моя Спасител, като Му казвах:

“Моля Ти се, Господи Исусе! Говори на сърцето ми, за да разбера думите на Твоя Архангел. Защото той сякаш не казва нищо ново, което да не съм чувал, а едновременно с това думите му изглеждат твърде дълбоки и покрити с неизказана тайна...”

В отговор на молитвата ми Исус отново беше до мен и започна да ми говори, като казваше:

“Думите на Моя Архангел наистина са твърде дълбоки! Толкова дълбоки, колкото бяха за девицата Мария, която получи непорочното зачатие от Святия Дух. Но ти сега помисли върху това, че Аз ида скоро и искам всички да бъдете готови за Мене. Как мислиш? Защо Аз отново идвам на земята? Какво Ме привлича долу, за да стъпя на Небесните облаци и да отворя вратите на Небето?”

“О, Исусе! Та нали в последното време на земята се намират Твоите люде, които вярват в Тебе и Те обичат. Именно те са причината Ти отново да дойдеш на земята, а Отец да заповяда грабването в миг на око...”

Исус слушаше внимателно отговора ми, но нищо в Лицето Му не ми подсказа, че съм Го удовлетворил с думите си. Тъкмо обратното. Господ поклати главата Си неодобрително, като ми каза:

“Не такъв отговор очаквах от тебе. Защото така би могъл да Ми отговори всеки, който поне веднъж е прочел обещанията на Завета Ми. Има нещо друго в Моето идване. Някаква причина, която е останала скрита, когато трябва да бъде явна...”

Думите на Исус ме накараха да наведе главата си и да Му кажа:

“Моля Ти се, Господи! Бъди верен да изпълниш обещанието Си, че няма нищо тайно, което да не стане явно, и скрито, което не ще се открие. Защото без Тебе аз съм спяп...”

В следващия миг Исус протегна ръката Си, като погали главата ми. След това с тих и нежен Глас вече ми казваше:

“Аз наистина ида скоро! И всички Мои ще бъдат готови за Мене. Защото и в тоя миг, когато говоря с теб, те все така се приготвят. Понеже са чули в сърцата си гласът на Архангела...”

“Но как да видя приготвлението им, Господи?” – попитах отново аз. А тогава Спасителят вдигна ръката Си и посочи напред, като ми казваше:

“Нека да те заведе в Небесната съкровищница на Моя Бог и Отец. Защото там ще видиш тайното, което ще стане явно, и скритото, което ще се открие...”

Така Исус тръгна напред, а аз Го последвах с огромно възмущение. И ето, че пред очите ми отново просия Божият Дворец на Святостта, към който се приближавахме. А когато Господ отвори вратите му, Той вдигна ръка и посочи напред, като ми казваше:

“Тук се намира Небесната съкровищница на Моя Бог и Отец и сега Аз ще те въведа в нея...”

Ето, че Господ прекоси едно не много дълго пространство пред Себе Си, когато пред очите ми се появи врата от нежен планински кристал, която имаше дръжки от прозрачно злато. А Исус, без никак да се бави, натисна дръжките и побърза да отвори вратата...

О, чудо на чудесата!

Възхищението ми надминаваше всякакъв възможен предел, понеже пред очите ми заблестяха стотици хиляди скъпоценни камъни – малки и големи. Диаманти и хрисолити, оникси и рубини, сапфири и смарагди – всички те блестяха ослепително със своя вътрешна светлина. И ето, че Исус застана сред самата съкровищница, като ми казваше:

“Виж сега чудото, което ще се случи пред очите ти. Понеже това е чудото Аз да идвам скоро и Моите да са готови за Мене...”

В следващия миг чудото наистина се случи пред сърцето ми. Защото Исус свали мантията Си, оставайки само по бяла ленена дреха. И всичките онези светлини в скъпоценните камъни започнаха да влизат като лъчи в Собственото Му Сърце. А при влизането на всяка от многото светлини, лъчът от нея изговаряше думи на нежност и любов към Спасителя:

“Любя Те, Исусе! Пази делата ми скрити в Тебе!” – казваха едни от лъчите. “Ти Си ми Свята Вяра и Надежда, Господи! Ти ми остана! Всичко изгубих, само и само Тебе да придобия!” – казваха други от лъчите. А колкото повече ставаха лъчите, толкова повече Исус заблестяваше в Небесната Си Слава, а накрая очите ми никак не можеха да удържат на Него, Който беше станал Небесно Слънце, събрало лъчите на всичката Вяра, Надежда и Любов по земята. Това ме накара да падна на коленете си и да закрия очите си, казвайки на моя Господ:

“Ах, Спасителю мой! Как да гледам на Тебе, като Ти Самият стана като Слънцето в Силата Си?”

В отговор Господ ми отговори, казвайки:

“Виж чудото! И като го видиш – проумей го. Защото сега ти давам да видиш не лъчи, които излизат от Слънцето, но лъчи, които влизат в Слънцето. Тези лъчи са скъпоценни и прекрасни връзки за самото Слънце. Връзки, които Слънцето е щастливо да събере и издигне при Себе Си. Връзки, заради които някога казах в Словото Си:

“Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на Отца си. Който има уши [да слуша], нека слуша...”⁴

“Но какво са тези връзки, Исусе!” – извиках отново аз, като не смеех да повдигна главата си поради блясъка на Исусовата Слава. А Господ ми отговори, казвайки:

“Това са съкровищата на Божиите чедра. Небесните съкровища, които молец и ръжда не могат да поядат, а крадците не могат да ги подкопаят. Всички тези съкровища Отец Ми събира в Светата Си Съкровищница и ги пази за идването на Мига. Сега разбираш ли защо Аз идвам скоро на земята и защо Моите са готови за Мене?”

Можех ли да не разбера, след като устните на Господ бяха като прелял поток от Мъдрост и Светлина? Разбира се, че не! Това ме накара с твърде голямо възмущение да кажа на Исус:

“Исусе! Ти идваш скоро на земята, за да се изпълни онова, което Си говорил на всички нас. Защото Ти ни предупреди, че гдето са съкровищата

⁴ (Матей 13:43)

ни, там ще бъдат и сърцата ни. И ето, че всичките Небесни съкровища, които Твоите са трупали при Тебе, са връзки от Вяра, Надежда и Любов, с които Твоите Те викат и дърпат, за да ги грабнеш при Себе Си...”

След последните думи Исус направи Светлината да стане поносима за очите ми. И като ме възправи на нозете ми, все така блестящ в Славата Си, ме попита, казвайки:

“А колко са днес човеците, които да дърпат Сърцето Ми с нетленните си съкровища, събрани горе при Мене? Колко са човеците, които искат да се насилят, та всичките им богатства да са скрити далече по-горе? Не знаете ли, че от дните на Йоан Кръстител и до днес Небесното Царство насила се грабва?

Как мислиш? Ще обитава ли в Моята Слава оня, чиито съкровища не са тук, но далече по-долу? Ще бъде ли готов за Господ оня, който уповава на богатства, които молецът и ръждата ги пояждат, а крадците ги подкопават? Най-сетне – ще Си спомни ли Слънцето за човеци, които никога не са Му дали да свети от сърцата им с Милост и Вярност, с щедрост и Любов? Ще Си спомни ли Слънцето за онези, които крият идолите на света в мрачните си стаички, а са забравили за кръвта, с която са изкупени? Не разбирате ли, че мнозина от вас се нуждаят отчаяно от съкровища горе, понеже са станали пленници на съкровищата долу?

Ето, говоря от дълбочините на Сърцето Си и се изявявам на пророка Си във всичката Си Небесна пълнота. Затова и ви казвам:

Оня, който чуе гласа на Архангела, той ще Ми посвети сърцето си, за да събира съкровища на небесата. Защото тези съкровища са причината да има Грабване за праведните и сполучливо избягване от дните на Злото! Защото в Деня, когато Слънцето блесне в Силата Си, в Него ще се съберат всички, чиито сърца са въздигали лъчите на Вечната Правда. Но Аз нека отново ти покажа самите съкровища в Небето. Понеже все още не си разбрал какво са те...”

В следващия миг лъчите от скъпоценните камъни отново се върнаха в тях, а Исус протегна ръката Си и вдигна един диамант, като ми казваше:

“Какво е това, Стефане?”

“О, Господи! Това е скъпоценен диамант...”

“А искаш ли в действителност да разбереш как този диамант се е намерил в Небето? Понеже кой би събирал съкровища, ако не знае как да ги намери и складира?”

“Моля Те, Исусе! Покажи ми това пречудно тайнство!”

В следващия миг Господ докосна диаманта до Сърцето Си, а двамата бяхме обгърнати от светлосиньо сияние, и пред очите ми се появи видение. Аз виждах човеци-насилници, които се бяха надвесили над беззащитна старица, готови да я убият със свитите си юмруци. Но тогава се появи човек, видимо по-слаб от тях. Той, като вдигна ръка, им извика, казвайки:

“В Името на Бога ви моля! Не струвайте зло на тази вдовица...”

А насилниците с яростни гласове му казваха:

“Ти ли си, който ще я защитиш от нас? Ти ли се правиш на силен? Скоро да вървиш по пътя си, за да не пострадаш...”

Но човекът, без никак да се уплаши от думите им, се надвеси над жената, като я покри с наметалото си и я обгърна с ръцете си, казвайки на насилниците:

“Нека аз понеса злото вместо нея. Тъй или иначе, има ли значение кого ще биете, след като той е в нозете ви...”

Думите му озвериха човеците до ярост. И те заблъскаха гърба и главата му с тежките си юмруци, а след това го заритаха отвсякъде с остроото на обувките си. А човекът, всячески опазвайки бедната старица от ударите на злите, събра всичката сила на дъха си, като казваше на Бога:

“Боже, благодаря Ти, че ми даде да пострадам за едно от чедата Ти...”

В тоя миг от самото сърце на човека се въздигна скъпоценен диамант, и лъчите на Святия Дух, като преминаха през него, въздигнаха го нагоре, към Божиите висини...

С огромно съкрушаване в сърцето си, аз едвам успях да кажа на Исус:

“Това ли е, Господи? Така ли се раждат Небесните съкровища?”

А Спасителят ми отговори, казвайки:

“Знай, че всяко Небесно съкровище е един от Вечните спомени на Моя Бог и Отец. Именно споменът от онова, което виждат очите на Отца Ми, превръща всяко дело на Правдата Му, като скъпоценен

камък в Неговата съкровищница. И ако ти сега видя що ще рече диамантът, сиреч, делото на Твърдостта, която защитава правото на вдовицата и сирачето, то ти казвам, че всички Божии дела, вършени от човеците на земята, се превръщат в съкровища на небесата, пазени за Времето на Мига. Спомни си един от псалмите на Давид! Спомни си думите, които гласят:

“Господ да те послуша в скръбен ден; Името на Бога Яковов да те постави на високо! Да ти прати помощ от светилището, и да те подкрепи от Сион! Да си спомни всичките твои приноси, и да приеме всеизгарянето ти! (Села). Да ти даде според желанието на сърцето ти, и да изпълни всяко твое намерение!”⁵

А не са ли скръбни всичките дни на това последно време на умножено беззаконие? Няма ли Името на Бога Яковов да ви направи поколение на Грабването, като ви постави високо?

Най-сетне – виж пророческите стихове в псалома на Давид казани за Сърцеведеца:

“Да Си спомни всичките твои приноси, и да приеме всеизгарянето ти!”

Какво ще рече Бог да Си спомни приносите ти или да приеме всеизгарянето ти?”

“О, Исусе! Това ще рече Ти да влезеш в тая Божия съкровищница и лъчите от всичките скъпоценни камъни да се съберат в Сърцето Ти. Тогава непременно ще Си спомниш за всяко дело на всеки Божий човек, което се е превърнало в Небесно съкровище. И самото дело – като заблести с лъчите на Вечната Правда – ще направи оня човек да се въздигне при Тебе в Славата Ти...”

“Иди тогава и кажи на цялата Ми Църква, че в Мига на Грабването аз ще вляза в тази съкровищница, за да издирия всичките чудесни и светли дела, които Отец Ми е запомнил в Духа Си. Защото да издириш ще рече да си спомниш. И измежду всичките псалми в Святото Писание на Отца Ми, тоя двадесети псалом на Давид ви разкрива именно гласа на Архангела. Защото с глас на

⁵ (Псалом 20:1-4)

Архангел Господ ви призовава да бъдете готови за Него. А да бъдете готови за Него ще рече да подготвите лъчите, с които Слънцето ще блесне в Силата Си и праведните – в Божието Царство.

И ето – съкровищата на Небето са тия, в които блестят лъчите на Слънцето!

Блажени от сега и до Мига човеците, които нямат нищо долу, понеже такива имат всичко горе! Блажени отсега и до Мига човеците, които богатееят с Небесното! Такива непременно са чули гласа на Архангела и Бог ще Си спомни всичките им Святи приноси, и ще приеме всеизгарянето им...”

Имаш ли приноси в Небето, братко мой? Имаш ли онези дела на Божията Вечна Правда, които Отец люби с цялото Си Сърце? Ставаш ли надежда за изгубения и пояс за удавника? Ставаш ли пример на малодушния и крепост на слабия? Ставаш ли Хляб на гладния и Вода на жадния?

И най-вече – ставаш ли Огън от всеизгаряне на измръзналия и Светлина на помрачения?

Без всякакво съмнение – тогава непременно си чул гласа на Архангела, а Божият Син е достигнал пълнолетното Си мъжество в сърцето ти.

Амин и Амин!

3. ТЛЕННОТО, КОЕТО СЕ ОБЛИЧА В НЕТЛЕНИЕ (ПЪРВАТА ОТ ТАЙНИТЕ НА БОЖИЯТА ТРЪБА)

“Отърси от себе си пръстта; стани, седни Ерусалиме!”

Братко мой! Верни ми приятелю!

Рядко в сърцето ми е имало такъв Небесен трепет, както в този миг, когато Исус ми разкрива най-дълбоките тайни на Божията Тръба. Беше време в живота ми, когато аз само мечтаех за тази Тръба. И сърцето ми я виждаше някак отдалеч – като призвание от Бога, което е невъзможно да бъде спечелено и придобито. Но ето, че годините се изтърколиха твърде бързо. Десет години преминаха като сън. За това дълго време някои си построиха къщи, други си купиха автомобили, а трети се издигнаха в земните си кариери. Но за всичкото това време Господ ми даде богатство, по-скъпоценно и сладко от банковите сметки на всичките милиардери по земята.

Исус ми даде Себе Си!

И докато някои Го виждаха като диплома, а други като съблазнителен църковен пост, аз започнах да Го виждам като Златна Тръба. Тръба, от чийто звук Вавилон се разтърсва и трепери! Тръба, многократно по-мощна и властна от древните тръби, от чийто звук рухнаха крепостите на Ерихон!

Аз имам добра новина за теб! И тя е, че последната Божия Тръба ще събори крепостите на Вавилон. Ще събори църковната търговия и бизнес! Ще събори църковните първенци и титлите им. Ще събори демоничната теология и гримираните чародеи. Ще събори всичко, което не е построено от Божията ръка!

Но затова ли трябва да бъдат всичките копнежи на сърцата ни? Затова ли трябва да четеш пророческите книги на “Мория” – понеже някой в тях дръзнал да се възправи против човешко-демоничните доктрини?

Казвам ти Истината в Исус, че последните звуци на Божията Златна Тръба ще бъдат за Божиите чеда, а не против Божиите врагове. Защото в изминалото време Тръбата е разрушила всичко, което трябва да се разруши.

Но идва Мигът! И за този Миг всички трябва да чуем звука на последната Божия Тръба, сиреч, Личните думи на Исус за нашето участие в Грабването. Аз все още треперя поради мощното помазание, което Святият Дух разля във всичките ми вътрешности, за да ме подготви за Гласа на Исус. И сега ти казвам, че с тоя Глас Господ започна да ми говори в Дух на твърде дълбоко посвещение. Ето какво ми каза Той:

“След като показах на сърцето ти какъв е гласът на Архангела, Аз искам да ти покажа и звука на Божията Тръба. Затова сега си спомни какъв беше звукът на Тръбата във видението, което ти се даде от Отца Ми?”

“О, Исусе! Това бяха стихове от “Книгата на пророк Исайя”, с които Отец се обръща към всичкото Си домочадие на земята. С тия думи Отец ни каза:

“Събуди се, събуди се, облечи силата си, Сионе; облечи великолепните си дрехи, Ерусалиме, свети граде; защото от сега нататък няма да влезе в тебе необрязан и нечист. Отърси от себе си пръстта; стани, седни Ерусалиме! Освободи се от връзките по шията ти, пленена дъщерьо Сионова!”⁶

“А как ти разбираш тая категоричност в думите на Отца Ми относно града Му Ерусалим? Как разбираш заявлението, че “отсега нататък” в него няма да влезе необрязан и нечист? Откога нататък? Понеже Отец Ми казва ясно: Отсега нататък!”

“О, Исусе! Отец има в предвид Мига на Грабването. Защото до тоя Миг мнозина са тъпчели Святото място и са докарали в Храма Му мерзости, които докарват вечно запустение. Но ето, че ще дойде Миг, когато Отец ще вдигне Храма Си високо в Небето. Така от оня Миг в Храма Му няма да се намери нито един нечестивец и беззаконник...”

Исус се усмихна на думите ми, а очите Му заблестяха радостно. Тогава Той отново ми проговори, като казваше:

“А забелязваш ли двете категорични заповеди, изговорени от Отец Ми? Понеже именно те са двата поредни звука на Божията Тръба...”

⁶ (Исайя 52:1-2)

“Да, Господи! Защото Отец ясно казва:

“Отърси от себе си пръстта; стани, седни Ерусалиме! Освободи се от връзките по шията ти, пленена дъщерьо Сионова!”

“Знай тогава, че Аз ще ти дам да видиш поотделно както първият звук на Божията Тръба, така и вторият. Затова сега Ме последвай, понеже ще дам видение на сърцето ти...”

След тези Свои думи Господ докосна с ръка главата ми, тъй че двамата с Него се намерихме в земните места. И ето, че Спасителят вдигна ръката Си и посочи напред, като ми казваше:

“Виж сега онази висока купчина от пръст, която ти дадох да видиш преди години. Напомня ли ти за нещо тя?”

Погледнах натам, където ми сочеше Господният показалец, а сърцето ми трепна. Понеже наистина видях купчина от пръст, от която изплуваха спомените за онова предишно видение от Исус. Това ме накара да кажа на Господ:

“О, Исусе! Та как мога да забравя, че Ти ми даде книгата за **“Личната полза и общата загуба”**, в която видях съдбата на безполезния слуга. Сега виждам, че това е абсолютно същата купчина от пръст...”

“А какво ли да крие тази купчина от пръст в себе си, освен таланти, заровени дълбоко в нея? Но Аз нека да те придвижва напред в това видение. За да видиш колко поклонници ще се съберат около талантите, заровени в пръстта...”

Докато Исус изговаряше думите Си, видението се разви със светкавична бързина. Там, край огромната купчина от пръст се появиха проповедниците, които бяха заровили талантите си в нея. А около самите тях се събраха внушителни множества, които крещяха с възторг “Алелуя”. Това накара Господ да се обърне и да ме попита:

“На какво се радват всички тези поклонници?”

“О, Исусе! Всички те се радват на просперитета, който им обещава проповедниците в Твое Име. И не просто това! Те се радват, че биха получили изцеление от болестите си и здраве в телата си...”

След тези мои думи Исус посочи с ръка към купчината пръст, като ми казваше:

“Нека отидем при купчината от пръст. Защото при нея всичките тленни искат тленното на тлението...”

Така аз и Господ се приближихме до купчината, а отблизо тя си беше кажи-речи като планина. И очите ми видяха човеци, покрити от твърде много пръст. Те слушаха гласовете на проповедниците си и загребваха от пръстта на голямата купчина, като бързаха да я погълнат или прилепят към сърцата си. Ако в долната част на купчината пръстта изглеждаше по-скоро суха и рохкава, то в горната част, при амвоните на проповедниците, тя ставаше мазна и хлъзгава, а всред нея се откриваха дупки, в които пълзяха червеи. А целта на всичките пръстни човеци беше именно тази – да пълзят нагоре по пръста, докато достигнат до върха на купчината. Всичко това дълбоко ме погнуса, тъй че побързах да попитам моя Господ:

“Ах, Иисусе! Защо отново ми даваш да гледам на тая голяма купчина от пръст?”

А Господ ми отговори:

“Защото именно така изглеждат всички светски църкви по земята, миг преди да е засвирила Божията Тръба. Те са пръстни църкви, управлявани от пръстни човеци, които проповядват с пръстни думи за пръстни богатства. Всичко това се случва, понеже тези служители са заровили талантите си в пръстта. Но ти отново си спомни какъв е първият звук на Божията Тръба...”

“О, Господи! Отец не просто казва, но заповядва:

“Отърси от себе си пръстта, стани, седни Ерусалиме!”

Тук Господ помълча след отговора ми, а след това с гневен Глас ме попита, казвайки:

“Забелязваш ли как Отец Ми е казал: Стани, седни Ерусалиме! Затова, в съгласие с Неговата заповед, Ми кажи:

Тия на върха на купчината станали ли са или са седнали?”

“О, Господи! Те всички са седнали в пръстта...”

Гласът на Спасителя стана още по-гневен. И Той, като посочи върха на купчината с ръката Си и ухилените проповедници, седнали на нея, вече ми казваше:

“Когато си седнал, без да станеш, то тогава си в плена на пръстта. Но когато си станал, за да седнеш, то тогава си далече погоре. Кажу Ми тогава и нека Ми отговори всеки от Моите:

За какво се надпреварват всичките църковни карьеристи по земята? За сядане или за ставане?”

“О, Господи! Сърцето ме боли поради гнева на думите Ти, но за десет години аз не видях нито един наемник на нито една църква, който да е искал нещо друго, освен да седне на църковния си трон. Тъй че всички са искали да седнат в пръстта, но не и да станат в Духа...”

“Ето затова, момчето Ми, съдбата им ще бъде дял от червеи. С червеи ще лягат и с червеи ще стават, докато гневът Господен ги постигне на времето им. Защото ако бяха послушали звука на Божията Тръба, то тогава непременно биха разбрали, че първом е ставането, и чак след него – сядането. Защото Божиите стават на земята, за да седнат на Небето! Докато вавилонските седят на земята, за да станат като баща си! Защото ето това – да покриеш таланта си в пръстта – ще рече да посветиш живота си на тленното и тлението, а не на нетленното и Нетлението.

Колко от Моите тогава помнят, че Бог им е дал съкровище в пръстни съдове? И смисълът, който Отец Ми е вложил в самото ви кръщаване и изпълване със Святия Дух е бил тоя:

Плътското да се покрие с Духа и тленното да се покрие с нетление!

Но някои, влюбени в греха на стария човек и във всичките му страсти, са похулили Божието съкровище в пръстния съд, като са хвърлили още пръст върху него, докато напълно го изгубят.

Нека тогава да ти покажа онези, които звукът на Божията Тръба вече е събудил. За да видят Моите как се отърсва пръстта, за да заблести Духът...”

След последните думи видението от Исус се промени. И ето, че очите ми видяха Божии множества, които се възкачваха на Господния Хълм. Те също бяха пръстни и това се виждаше отдалеч. Но тогава Исус ги посочи с ръката Си, като ми каза:

“Както виждаш, и в Божиите има пръст. Но те, послушали звука на Тръбата, ще започнат да отърсват от себе си пръстта. Затова нека да се приближим до тях...”

Така Господ тръгна към Хълма, а аз Го последвах. Ето, че накрая виждах Божиите хора от съвсем близо. Тогава забелязах, че с всяка стъпка нагоре към Хълма, от пръстните им нозе падаше част от пръстта и те за миг просветляваха от Божията Светлина под тях. Това ме изпълни с възхищение, а аз казах на Исус:

“Господи мой! Виж! Виж, пръстта се рони от нозете на Твоите при всяка тяхна стъпка към Хълма!”

“И не би могло да бъде другояче! Защото тленното бива победено от нетленното. И ето така Отец ще направи тленните нозе нетленни. Нещо повече – в очите на цялото Небе тия нозе ще бъдат прекрасни, защото ще се сбъдне писаното:

“Затова людете Ми ще познаят Моето име; Затова ще познаят в оня ден, че Аз съм, Който говоря, ето, Аз. Колко са прекрасни върху планините нозете на онзи, който благовества, който проповядва мир! Който благовества добро, който проповядва спасение! Който казва на Сиона: Твоят Бог царува!”⁷

И ето, питам ви! Царува ли Господ в сърцата ви? Царуват ли нозете Му върху вашите нозе? Ходите ли по Пътя на Правдата, за да явите на човеците Моето Спасение?

Защото казвам на всички ви тия Мои свещени думи! Нозете, които са обути с готовност да проповядват благовестието и не изкривяват Господните пътища, ще се облекат в нетление. А колкото по-нагоре се изкачвате по Хълма, толкова повече пръст ще се изрони, за да станете поклонници на Отец Ми в Дух и Истина...”

След тези Свои думи Исус посочи отново към човеците, като ми казваше:

“Виж сега ръцете на тия Божии люде и забележи какво ще се случи с тях...”

Отново гледах във видението, когато забелязах как всеки от Божиите хора загребваше с пръстните си ръце от нетленното богатство на Духа в

⁷ (Исайя 52:6-7)

сърцето си. И като намираха по Пътя болни и изпаднали, даваха им всичката възможна Благост и Милост, които имаха от Бога. А тогава при докосването на техните ръце с ръцете на страдалците, отново се изронваше пръст от тях, тъй че ръцете им ставаха бели, като ръце на ангели и от пръстите им излизаше Светлина. И аз, като гледах това най-прекрасно от Божиите чудеса, извиках към Господ, казвайки:

“Какво е това прекрасно чудо, Исусе?”

А Той с нежен Глас ми отговори:

“Това е чудото на даването. Чудо, при което Емануил възраства и тленните ръце на плътта отстъпват пред нетленните ръце на Духа. И сега ти казвам, че именно в даването е скрита най-голямата Сила с която нетленното ще погълне тленното. Защото никой не може да дава даром, ако Аз не съм Силата на сърцето му. Но ако Аз съм станал действителната му Сила, то такъв човек вече е станал готов за Мига. И не на това ли призовавах всички Мои чеда през годините? И не на това ли научих всичките Си последователи? Да излязат от търговските вертепи на дявола и да хвърлят Хляба по водите на Духа!

Ето, казвам ви, че както чешмата с текуща вода не може да хване ръжда, понеже водите всякога я мият, то така и даващите ръце не могат да бъдат пръстни, понеже ги осветлява Силата на Нетления. А Пътят до Хълма става толкова по-кратък, колкото повече давате, и толкова по-дълъг, колкото повече задържате. И тая пръст, която търси своето си, сиреч, да получи, да заграби, да се насити, няма никога да напусне тлението. Тя е обречена да отиде в пръстта. И всички, които я обичат, ще си останат поколение на пръстния, а не поколение на Небесния. Както казва това Апостолът Ми Павел:

“Първият човек е от земята, пръстен; вторият човек е от небето. Какъвто е пръстният, такива са и пръстните; и какъвто е небесният, такива са и небесните. И както сме се облекли в образа на пръстния, ще се облечем и в образа на небесния. А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието царство, нито

тленното наследява нетленното. Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим, в една минута, в миг на око при последната тръба; защото тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим. Защото това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие. А когато това тленното се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне писаното слово:

“Погълната биде смъртта победоносно...”⁸

Ето, последната Божия Тръба вече тръби по земята! Но колко от вас са способни на безкористно даване, та да се облечете в Образа на Небесния? Не давате ли на Бог излишъците си, като трупате пръст в пръстта си? И ако Образът на Небесния дойде при вас с Даване...

“Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот...”⁹

...то как ще участват в Грабването човеци, чиято троица е станала “аз, мене, моето”?

Ето, казвам ви!

Това Мое послание към вас е от най-съдбоносните. Защото времето до Мига ще мине твърде бързо. И кой от вас би казал, че има време, когато дори не знае колко са преброените дни на живота му? Днес Божията Тръба свири сбор на Хълма! И ония, които Я чуят, ще направят ръцете си даващи. Защото казвам на всички ви и тия Мои свещени думи:

Ръцете, които дават, прегръщат и не взимат подкуп, ще се облекат в нетление!

Но ти виж най-сетне устните и очите на Божиите люде, които вървят към Хълма...”

Отново погледнах към човеците във видението, когато забелязах, че всеки път, когато очите на Божиите хора поглеждаха с Милост и състрадание към изпадналите по Пътя, в зениците проблясваха светлите лъчи на Духа.

⁸ (I Коринтяни 15:47-54)

⁹ (Йоан 3:16)

А когато устните им се отворяха, то тогава пръстта се ронеше от лицата им, тъй че главите и лицата на човеците ставаха като глави и лица на Божии ангели. Всичко това беше твърде прекрасно, за да си спестя думите на възхищение, с които казах на Исус:

“Господи мой! Очите ми виждат не лица на човеци, но лица на Божии ангели! Нима всички ставаме такива, когато тленното в устните ни отстъпи на нетленното и тленното в очите – на нетленното?”

В отговор Господ се усмихна, като ми казваше:

“Искам да знаеш, че Отец е дал устни на човека. Устни, които могат да бъдат както тленни, така и нетленни. Тленните устни обичат да ближат, да мляскат и да поглъщат, и още – да кълнат, да укоряват и да хулят, а нетленните – да утешават, увещават, насърчават и благодарят. И както сам виждаш, когато са тръгнали по Пътя към Хълма, Моите са предали устните си на утешаване и увещание, на насърчение и благодарение. Същото е с очите. Тленните очи обичат да завиждат, да се съблазняват и да презират. Докато нетленните обичат да състрадават, да плачат, да дават надежда, да се усмихват.

Какви устни и очи ще имаш ти, Църкво Моя?

Какви ще да са устните на тия, които за десет години нито веднъж не Ми благодариха за Святото Дело, което върша чрез пророка Си? Какви ще да са устните на тия, които Ме хулеха и все още Ме хулят поради онова, което не разбират, за да погинат в греха на Корей? Какви ще да са очите, които бързат да се съблазнят от църковни мерцедеси и претъпкани зали, а никак не виждат молещия поглед на просещото сираче, седнало на тротоара?

Ето, казвам ви, че тайните на грабването са простички за Верните, и дълбока мистика за безумните! Защото нетленното побеждава тлението само тогава, когато се отречете от себе си и решите веднъж завинаги в сърцата си, че този свят не е вашият дом, и вие все още се подвизавате, за да влезете в Живота на Вечно Живия!

Който има тези Мои думи в сърцето си и ги пази, той непременно ще види как пръстта се рони от него, а отвътре

заблестява новия човек, създаден по Образа на Бога, в Правда и Святост на Истината! Който няма тези Мои думи в сърцето си и не ги пази, той ще намери купчините от пръст, създадени от Вавилонските пастири. И като се залепи за пръстта, ще намери червея, който му се дава за сетнината, която заслужава!

Аз, Господ Исус Христос, Златната Тръба на Бога и Отца, предрекох тия съдби, както за Спасение, така и за осъждане!

4. СМЪРТНОТО, КОЕТО СЕ ОБЛИЧА В БЕЗСМЪРТИЕ (ВТОРАТА ОТ ТАЙНИТЕ НА БОЖИЯТА ТРЪБА)

“Освободи се от връзките по шията, пленена дъщерьо Сионова...”

Братко мой! Верни ми приятелю!

На много места в Словото Си Господ ни говори за смърт. Било чрез Собствената Си уста, било чрез евангелисти, Апостоли и Пророци. И за последните десет години аз трябваше да видя един твърде печален факт в човешките възприятия. Фактът, че човеците много повече се страхуват от смъртта, отколкото да се радват на безсмъртието. Такива хора, имайки страх от смъртта, нямаха Божията Мъдрост, за да разберат, че смъртта идва преди безсмъртието. И ако някой не е вкусил смърт, то такъв няма да вкуси и безсмъртие. Аз благодаря на Исус за изобилната Му Благодат, понеже Той преди години ми даде да видя както празния Му Гроб, така и варосаните гробници. А още тогава разбрах, че пътят на Божия пророк ще бъде всякога белязан от самота.

Защо ли?

Именно защото никой не иска да умира, но всички искат да живеят. Така, в отношението ми към самата смърт по Бога, Господ промени коренно всичките ми възгледи и цялото ми духовно свидетелство. Тъй че сърцето ми започна само да търси всяка смърт по Бога. Аз предадох на смърт мечтите си, желанията си, самочувствието си. И колкото повече смъртта ме поглъщаше, толкова повече безсмъртието ме прегръщаше. Това беше влизане в Огън, от който няма излизане. До оня миг, в който не остава нищо от нас, понеже всичко е от Него. А когато влязох в Огъня, то тогава хилядите, които цъкаха с език на пророческите книги, останаха отвън пламъците.

“Не искай толкова много от нас!” – закрещяха ми едни.

“Ти си изгубил разсъдъка си!” – викаха други.

“Исус не може да е толкова радикален и краен. Той ще ни приеме в Царството Си такива, каквито сме!” – успокояваха се трети.

Ето така дойде самотата. Дълга самота, която продължи с години и все още продължава. Какво да кажа на това? Да изляза ли от Огъня, та да остана "печен-недопечен"? Да наскърбя ли Сърцето на Моя Господ и Бог, Който ме предаде на смърт, за да станат огнени всичките книги на "Мория"?

Ето, казвам ти, че ако има духовно име, с което искам Исус да погледне на слугата Си в Мига на Грабването, то това ще е името **"Седрах"**, или **"Мисах"**, или **"Авденаго"**.

Ще попиташ защо. И аз ще ти отговоря:

Защото в пламъците на седемкратно разгорещената пещ влязоха трима, а цар Навуходоносор видя четирима... И Онзи, Четвъртият, по Изгледа Си беше Син на Бога, Цар на царете, Господ на господарите.

Щеше ли Исус да влезе толкова мощно в сърцето ми, ако не беше тая смърт, в която доброволно пожелах да вляза? Но сега ти казвам, че онова, което беше за мене смърт, Господ ми го потвърди като безсмъртие. Докато другото, което противниците ми считаха за живот, Исус ми разкри като най-страшната духовна смърт от създанието на света.

Затова нека отново да продължа с думите, които Исус проговори на сърцето ми, миг преди да ми разкрие видението с втория от звуковете на Божията Тръба. Ето какво ми каза Той:

"Сега ще ти разкрия и втория от звуковете на Божията Тръба. Звук, който се открива на Божиите чеда с думите на Отец Ми:

"Освободи се от връзките по шията, пленена дъщерьо Сионова..."

Но като начало искам да те попитам, а ти Ми отговори:

Къде те постигна смъртта, която заповядах да се яви в живота ти?"

"О, Исусе! Това беше смърт за душата ми. Смърт на всички онези душевни желания, с които съм правил планове за собствения си живот. Ти Сам знаеш това, Господи! Понеже беше свидетел на всичкото ми охкане, на всичкото ми страдание и на всичкия ми бунт против Тебе!"

"Помисли тогава върху думите на Отец Ми, понеже те са звукът на Тръбата. Защо Отец Ми говори за връзки по шията? Какво е тук шията? Какво е тук главата и какво – тялото?"

“Господи мой! Шията е връзката между главата и тялото. Ако има връзки по шията, то тогава тялото не би слушало какво му говори главата, но би ходило натам, накъдето го дърпат връзките...”

Господ се усмихна на думите ми, а след това продължи да ми говори, като казваше:

“Ако си представиш, че духът е главата, а тялото е самата плът, то какво би било шията?”

Във въпроса на Исус блестеше такава Светлина, че без всякакво съмнение Му отговорих:

“Господи мой! Шията би била самата душа...”

“Точно така е, момчето Ми. И ето този е погледът на Отческата Мъдрост, с който искам да ти разкрия следващото видение. Затова сега Ме последвай...”

След последните думи на Исус пред очите ми се разкри видение. Аз видях две жени, които стояха на кръстопът. А тогава Господ ги посочи с ръката Си, като ми казваше:

“Иди при тези две жени и им дай всичките книги на Божията Мъдрост, които съм положил в сърцето ти...”

Послушал Исус аз неволно погледнах към гърдите си, когато забелязах как на шията ми висеше огърлица от скъпоценни камъни. Това ме накара да си спомня за мъдростта на Агур и да вдигна изненадан поглед към Спасителя, а Той отново да ми даде знак да продължа и изпълня заповяданото от Него. Ето, че взел огърлицата в ръцете си, аз се приближих до двете жени. И като протегнах самата огърлица към първата от тях, вече ѝ казвах:

“Божия девице! Господ ме изпрати при тебе! И Той ми заръча да ти дам тази огърлица като дар. Вземи я и си спомни думите на Соломон, който е казал в притчите си:

“Пази здравомислие и разсъдителност, така те ще бъдат живот на душата ти и украшение на шията ти...”¹⁰

В отговор на думите ми жената погледна на огърлицата, но не пожела да я вземе, като ми казваше:

¹⁰ (Притчи 3:21-22)

“Тия дрънкулки не могат да бъдат дар от годеника ми, както е златният му гердан и диамантеното му колие. Нима не ги виждаш на шията ми? Ти ли си последният, който все още не е разбрал, че моят годеник ме иска славна и известна по целия свят, а тия твои камъчета никак не подхождат на шията ми...”

Отново протегнах ръка към жената, като ѝ казвах:

“О, жено! Не помниш ли, че царството на твоя годеник не е от тоя свят? Какво търси тогава на шията ти тоя гердан от злато и колието под него? Защо искаш да се харесаш на света и да изглеждаш богата в него, след като той лежи в лукавия? Не е ли по-добре да се харесаш на Небето и на Неговия Цар?”

Думите ми никак не трогнаха жената. Напротив – с гордо изражение и неописуема досада от присъствието ми тя побърза да вдигне пухената си ръчичка и да погали гердана на шията си, като ми казваше:

“Небесният годеник твърде много е прегръщал тази шия и ѝ е давал просперитет, за да има друга жена в покоите му, освен мене. Махни се от тука чужди пратенико, и не ме отказвай от желанието ми, което имам към любимия си. Защото аз седя като царица, не съм вдовица и печал никак няма да видя...”

Думите ѝ ме накараха да се обърна към Исус и да Му кажа:

“Господи! Тази жена не иска огърлицата Ти! Тя посочи шията си и каза, че Ти вече твърде много Си я прегръщал и благославял със земен просперитет, за да има друга, освен нея...”

В отговор на думите ми Исус извика към мене, казвайки:

“Дай тогава огърлицата на втората жена. И чуй думите, които тя ще ти каже...”

Послушал Господа, аз пристъпих към втората жена, като ѝ казвах:

“Божия девице! Господ ме изпрати при тебе! И ми заръча да ти дам тази огърлица като дар от Него. Вземи я и си спомни думите на Соломон, който е казал в притчите си:

“Пази здравомислие и разсъдителност, така те ще бъдат живот на душата ти и украшение на шията ти...”¹¹

¹¹ (Притчи 3:21-22)

В отговор на думите ми жената протегна ръце, като взимаше огърлицата. Тогава тя неволно протегна ръка по шията си и вдигна поглед към Исус, като Му казваше:

“Любими на сърцето ми! Как да взема даровете, с които Си проводил слугата Си, след като шията ми не е никак чиста пред очите Ти! Та ето – останали са белези по нея! Белези от връзки и дори неумрели желаня за тях! Моля Те, очисти ме от връзките по шията! Нека нищо от мене не наскърбява Сърцето Ти!”

Девицата вече плачеше в риданието си, когато Господ се приближи до нея. И като събра ръцете Си в шепи, събираше сълзите ѝ. А след това със самите сълзи Той съвършено очисти и изми шията ѝ, като същевременно ми казваше:

“Църквата Ми получи много видения от Младоженеца! Но нека това последно видение Моите да запомнят най-добре! Защото няма по-голяма свобода за вас от чистата шия, която пази здравомислие и разсъдителност с огърлицата от скъпоценни камъни на Духа! Както и няма по-страшна смърт от връзките по шията, дошли от измамата на лукавия. Затова гледай как ще продължи видението с двете жени. Понеже Златната Тръба ще засвири за последен път...”

След последните Си думи Господ се въздигна от мястото Си, като застана на Хълма. И Божията Тръба засвири, за да може всички да се подготвят за Мига. Точно тогава Божията девица, която беше плакала за Господ, хвана огърлицата в ръцете си, тъй че скъпоценните камъни просветляха и се насочиха към Сърцето на Исус. А в това време другата жена също се раздвижи. Но точно тогава дяволът опъна златния ѝ гердан надолу към земята, като ѝ казваше:

“Не бързай де! За къде си се разбързала толкова? Яж, пий, танцувай! Ти ми подари сърцето си, а аз ти подарих света! Какво повече можеш да поискаш от мене, освен тоя свят? Наслаждавай му се докато можеш...”

Никога очите ми не бяха виждали по-страшна връзка от златния гердан върху шията на втората жена. Той се беше впил до кръв в шията ѝ, но никак не я изпускаше от властта си. Така жената отказа да се съпротивлява,

както и да слуша звука на Тръбата. Затова тя подкара старата си песен, като казваше на сърцето си:

“Седя като царица, не съм вдовица и печал никак няма да видя...”

Ето, че накрая на видението Господ прие девицата в обятията Си на Хълма. И като ме въздигна с Духа Си, направи ме да се приближа до Него. А след това вече ми казваше:

“Сега отново те изпращам към всичките Си братя и сестри, за да им предадеш това най-радикално послание от Сърцето Ми.

И на всички Мои казвам:

Има една смърт, която ще постигне всички нечестиви. И това е смъртта от учението на Антихриста, който е готов да подари целия свят на всеки, който му се поклони. Църквата, която слугува на тази смърт, е блудницата Вавилон, която носи в утробата си образа на звяра и числото на името му. Всички, които се намерят в блудницата при изпълнението на Мига, са изгубени души за Мене и Отца Ми. Те всякога ще споделят язвите и Гнева на Всемогъщия!

Има още една смърт, която ще дойде в живота на всички Божии чеда. Това е смъртта на душевните пожелания и страсти. Смърт, с която Господ непременно ще ви очисти от връзките по шията, за да напуснете тресавищата на човешките религии и демонични учения. За да бъде шията ви Давидова кула, която е щит на праведните! Тази огнена смърт е твърде болезнена, но тя е без алтернатива! Тази огнена смърт е скъсването на златния гердан, който събира в себе си “аз-ът” на змея, “мене-то” на звяра и “моето” на лъжепророка, а колието под гerdана е самият образ на звяра, който дърпа със страшна сила към бездната и ада.

Има и едно Безсмъртие, което е сетнина за всички, които се влюбиха в Небесния Образ на Сина! С това безсмъртие вие ставате поклонници на Отца Ми в Дух и Истина! Негово потомство, Негов род, Негови Светила за Вечността!

Ето, Златната Тръба ви яви звуковете преди Мига на Грабването и гласът на Архангела преди Моето завръщане!

Блажени човеците, които бъдат изобличени, за да се покаят, покаяни, за да се осветят, и осветени – за да участват в Мига!

**Защото Аз, Алфата и Омегата, Първият и Последният, ида скоро!
И Невястата вече Ме вика с лъчите на Духа:**

“Дойди, Господи Исусе!”

Ето, наистина ида скоро!

Аз го изговорих, Аз го изрекох!”